

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

KLASA: UP/II-034-02/25-01/38

URBROJ: 354-02/11-26-5

Zagreb, 25. veljače 2026.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od članova Danijele Antolković, zamjenice predsjednice, te Olge Majdak Huljev i Marijane Gortan Krnić, članica, u žalbenom postupku pokrenutom po žalbi žalitelja zajednice gospodarskih subjekata Maxicon d.o.o. Zagreb, OIB: 68880298575 i Pangeo Projekt d.o.o. Zagreb, OIB: 98047699480, u odnosu na Odluku o Odabiru u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0011400, predmet nabave: usluge izrade smjernica „Kružna uporaba građevnog otpada od rušenja i rekonstrukcije građevina, uključujući građevine sa statusom kulturnog dobra, na području Republike Hrvatske“ u svrhu provedbe reforme C6.1. R7, naručitelja Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine Zagreb, OIB: 95093210687, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 40/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16 i 114/22, nadalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništava se Odluka o odabiru KLASA: 406-07/25-01/437, URBROJ: 531-05-4-25-18, od 16.12.2025., u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0011400, predmet nabave: usluge izrade smjernica „Kružna uporaba građevnog otpada od rušenja i rekonstrukcije građevina, uključujući građevine sa statusom kulturnog dobra, na području Republike Hrvatske“ u svrhu provedbe reforme C6.1. R7., naručitelja Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine Zagreb.

2. Nalaže se naručitelju Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine Zagreb, da u od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, nadoknadi žalitelju zajednici gospodarskih subjekata Maxicon d.o.o. Zagreb i Pangeo Projekt d.o.o. Zagreb troškove žalbenog postupka u iznosu od 1.500,00 eura.

Obrazloženje

Naručitelj Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine Zagreb, objavio je 3.10.2025. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0011400, predmet nabave: usluge izrade smjernica „Kružna uporaba građevnog otpada od rušenja i rekonstrukcije građevina, uključujući građevine sa statusom kulturnog dobra, na području Republike Hrvatske“ u svrhu provedbe reforme C6.1. R7. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju pondera cijena ponude 30 bodova i specifično iskustvo stručnjaka 70 bodova.

U predmetnom postupku javne nabave dostavljene su dvije ponude koje je naručitelj u postupku pregleda i ocjene ponuda ocijenio valjanima te je 16.12.2025. donio Odluku o odabiru KLASA: 406-07/25-01/437, URBROJ: 531-05-4-25-18 kojom je odabrao ponudu ponuditelja IPZ Uniprojekt Terra d.o.o. Zagreb. Odluka je 15.1.2026. objavljena u EOJN RH.

Na navedenu Odluku o odabiru žalbu je 26.1.2026. izjavila zajednica gospodarskih subjekata Maxicon d.o.o. Zagreb i Pangeo Projekt d.o.o. Zagreb.

Žalitelj osporava zakonitost pregleda i ocjene odabrane ponude. Predlaže poništiti Odluku o odabiru i naknaditi mu troškove žalbenog postupka.

U odgovoru na žalbu naručitelj se protivi žalbenom zahtjevu i predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

Odabrani ponuditelj svoje očitovanje u spis predmeta nije priložio.

U tijeku postupka pred Državnom komisijom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od poziva na nadmetanje, dokumentacije o nabavi, Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda s priložima, Odluke o odabiru, odabrane ponude te ostalih dokaza pribavljenih u spis žalbenog predmeta.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj osporava formu zapisnika. Tvrdi da je naručitelj tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda postupio suprotno odredbama članka 28. stavka 1. točaka 13. i 22. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave (NN 65/17, 75/20, 92/25, dalje u tekstu Pravilnik), čime je povrijedio načelo transparentnosti na koje ga obvezuje članak 4. ZJN 2016.

Žalitelj navodi da Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda, koji je naručitelj objavio uz Odluku o odabiru, sadrži poglavlje „6. Analitički prikaz kriterija za odabir G.S.“, no da navedeno poglavlje prema svom sadržaju nije analitički prikaz, nego paušalno/ općenito utvrđenje da je odabrani ponuditelj putem ESPD obrasca dokazao udovoljavanje traženim kriterijima. Nigdje u tekstu Zapisnika nije evidentirano tj. analitički prikazano koje je glavne usluge naručitelj prihvatio kao valjane za dokazivanje sposobnost, a isto je i s obrazovnim i stručnim kvalifikacijama za tehničke stručnjake jer se iz Zapisnika ne vidi o kojim stručnjacima se radi i koje uvjete zadovoljavaju.

Nadalje žalitelj navodi da Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda sadrži poglavlje „9. Analiza valjanih ponuda prema kriteriju za odabir ponude“, no da navedeno poglavlje prema svom sadržaju nije analiza referenci prema kriteriju za odabir ponude jer je naručitelj samo naveo reference koje nije priznao, a nije naveo reference koje je priznao svakom stručnjaku svakog ponuditelja niti je naveo ukupan broj referenci koje je priznao svakom ponuditelju. Tek naknadno po uvidu u ponudu odabranog ponuditelja moguće je utvrditi, pojašnjava žalitelj, ukupan broj referenci koje je odabrani ponuditelj naveo u ponudi po pojedinom kriteriju pojedinog stručnjaka, na temelju čega se indirektno moglo zaključiti koliko je referenci naručitelj priznao ponuditelju.

Žalitelj smatra da je naručitelj dužan u zapisniku i popratnoj dokumentaciji pružiti obrazloženje za svako priznato iskustvo gospodarskog subjekta i za sve dodijeljene bodove u odnosu na svaku bodovanu referencu svakog predloženog stručnjaka kako bi omogućio učinkovitu kontrolu i ispitivanje postupka pregleda i ocjene ponude. Žalitelj upućuje na pravnu praksu Državne komisije iznesenu u rješenju KLASA: UP/II-034-02/19-01/645/19 i KLASA: UP/II-034-02/21-01/158.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da žalitelj pogrešno tumači obveze naručitelja jer naručitelj nije dužan u Zapisniku reproducirati sadržaj svake potvrde odnosno reference ili prepisivati sadržaj ponude svih ponuditelja, već je obavezan jasno obrazložiti svoju odluku, dati valjano obrazloženje razloga odbijanja ili prihvatanja ponude te je isto tako dužan navesti moguće specifičnosti u postupku ili druge elemente koji utječu na donošenje konačne ocjene i rezultata pregleda. U suprotnom ne bi postojao institut uvida u ponude te bi se njegova služba nabave pretvorila u „kopirne mašine“, što bi dovelo do neekonomičnosti postupka nabave i odugovlačenja postupka nabave. Naručitelj ističe da je obavezan obrazložiti svaku odluku, što uključuje obrazloženje o razlozima za isključenje ili neispunjavanje kriterija za odabir gospodarskog subjekta te razloge za odbijanje ponude, uključujući razloge o nepostojanju jednakovrijednosti ili neispunjavanju izvedbenih i funkcionalnih zahtjeva za ponuđenu robu, radove ili usluge, ime ili naziv odabranog ponuditelja te informacije o svojstvima i prednostima odabrane ponude, ili razloge za poništenje postupka.

Naručitelj dalje navodi da je uz odluku obavezan dostaviti i zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda, dok je člankom 302. stavkom 1. ZJN 2016 propisano da naručitelj na osnovi rezultata pregleda i ocjene ponuda te kriterija za odabir ponude donosi odluku o odabiru. Uvidom u javno objavljenu Odluku o odabiru zajedno sa Zapisnikom o pregledu i ocjeni ponuda, kao i ostalim priloženim dokumentima, jasno je i nedvojbeno, tvrdi naručitelj, da se pridržavao svake od navedenih zakonskih odredbi. Odluka i zapisnik su sastavljeni jasno i logično te daju sve informacije bitne svim ponuditeljima kako bi znali kako je ocijenio svaku od dostavljenih ponuda, primjenjujući pri tome sva načela javne nabave, među kojima i načelo jednakog tretmana i načelo transparentnosti, na koje žalitelj upire.

Naručitelj dalje navodi da je člankom 28. Pravilnika propisan sadržaj zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, a što je definirano i samim obrascem kreiranim od strane EOJN RH. I opet je sasvim jasno i nedvojbeno, tvrdi, da se u cijelosti pridržavao i tih odredbi odnosno da je u svemu postupio sukladno Pravilniku. Tako, među ostalim, zapisnik sadrži i analitički prikaz traženih kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta i dostavljenih dokumenata (ESPD, dokazi), kao i analizu valjanih ponuda prema kriteriju za odabir ponude. Pri tome naglašava da niti ZJN 2016 niti Pravilnik ne opisuju što se smatra pod analizom ili analitičkim prikazom (sam obrazac iz EOJN RH tu pruža mjesto za upis nužnih informacija), dok iz samog ZJN 2016 proizlazi, kao životno i logično, da naručitelj daje informacije koje služe kao obrazloženje zašto je donio neku odluku, a sve u duhu zakona. Suprotno tvrdnji žalitelja, nastavlja naručitelj,

poglavlje 6. Zapisnika „Analitički prikaz kriterija za odabir G.S.“ kreirano je od strane EOJN RH, a naručitelj ima mogućnost upisa napomene po potrebi, dok je obavezan podatak oznaka DA ili NE. U ovom dijelu naručitelj je dao obrazloženje za svaku ponudu - a to je da je tijekom pregleda i ocjene ponuda utvrđeno da je ponuditelj preliminarnim dokazivanjem putem ESPD obrasca dokazao udovoljavanje traženim kriterijima gdje je kroz tablični prikaz jasno vidljivo na koji se konkretno kriterij odnosi konkretna napomena. S obzirom da je ESPD obrascem predviđeno popunjavanje općeg navoda za kriterije za odabir i kako su svi ponuditelji ESPD obrazac ispravno popunili popunjavanjem tzv. znaka alfa „α“, svi su ponuditelji preliminarnim dokazivanjem zaista to i dokazali. Nadalje, nastavlja naručitelj, kao što je navedeno točkom 11. Zapisnika putem evidencija provjerio je ekonomski najpovoljnijeg ponuditelja, a ostatak dokumenata je ponuditelj dostavio u ponudi. Svim dostavljenim dokumentima ponuditelj je udovoljio svim traženim kriterijima i uvjetima iz dokumentacije o nabavi, među ostalim, i u dijelu Popisa usluga.

U nastavku naručitelj napominje da su ponuditelji imali mogućnost uvida u ponudu drugog ponuditelja, što je žalitelj i iskoristio, te se ne može govoriti o tome da ponuditelj nema sve tražene informacije. Na isti način, nigdje ZJN 2016 niti Pravilnik ne propisuju obvezu da naručitelj mora u zapisnik unijeti imena i kvalifikacije svih stručnjaka niti druge suvišne podatke, osim ako ti podaci nisu od utjecaja na donošenje odluke vezano uz odbijanje ponude što ovdje nije slučaj. Niti je na takav način kreiran sam obrazac zapisnika niti je to svrha zapisnika, a niti samog zakona ili pravilnika. Ono što je bitno, ističe naručitelj, je to da zapisnik mora sadržavati ključne informacije te informacije zašto je odbio neku ponudu ili nešto nije priznao i sl., kao što je Zakon i propisao, a on napravio, dok svi ponuditelji imaju nesporno pravo uvida u cjelokupnu dokumentaciju postupka. Sukladno tome, ističe, da je u točki 9. Zapisnika jasno obrazložio zašto neku referencu u okviru stručnog iskustva stručnjaka nije prihvatio, dok sve ostale reference udovoljavaju traženim kriterijima iz dokumentacije. Žalitelj i sam navodi da posjeduje sve informacije koje je ostvario putem prava uvida u ponudu, kako je i propisano Zakonom. Zapisnik smatra jasnim i obrazloženim, a tvrdnje žalitelja o povredi načela transparentnosti paušalnim i neutemeljenim, zaključno ističe naručitelj.

Za ocjenu osnovanosti ovoga žalbenog navoda mjerodavno pravo čine odredbe članka 4. stavka 1., članka 301. stavka 1., 2. i 3., članka 399. stavka 3. te članka 403. ZJN 2016, kao i odredba članka 19. stavka 1. te članka 28. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave (Narodne novine, broj 65/07 i 75/20).

Člankom 28. stavkom 1. Pravilnika propisan je obavezan sadržaj zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda. Tako zapisnik mora sadržavati analitički prikaz traženih kriterija za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta i dostavljenih dokumenata (ESPD, dokazi) (točka 13. toga stavka), naziv ponuditelja koji ne udovoljava kriterijima za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta s obrazloženjem (točka 14.), naziv ponuditelja čije ponude se odbijaju na osnovi rezultata pregleda i ocjene ponuda te obrazloženje razloga za njihovo odbijanje (točka 21.), analizu valjanih ponuda prema kriteriju za odabir ponude (točka 22.) te rangiranje valjanih ponuda prema kriteriju za odabir ponude (točka 22.).

Prema odredbi članka 301. stavka 3. ZJN 2016, javni naručitelj je obavezan svaku odluku obrazložiti, što uključuje obrazloženje o razlozima za isključenje ili neispunjavanje kriterija za odabir gospodarskog subjekta, odnosno za odbijanje zahtjeva za sudjelovanje te razloge za odbijanje ponude, uključujući razloge o nepostojanju jednakovrijednosti ili neispunjavanju izvedbenih i funkcionalnih zahtjeva za ponuđenu robu, radove ili usluge, ime ili naziv odabranog ponuditelja te informacije o svojstvima i prednostima odabrane ponude, ili razloge za poništenje postupka.

Sukladno članku 4. stavku 1. ZJN 2016 naručitelj je u primjeni ZJN 2016 u odnosu na sve gospodarske subjekte obavezan poštovati načela javne nabave, među kojima i načelo transparentnosti.

Citirane zakonske odredbe valja tumačiti na način da naručitelj, kada u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda te odluci o odabiru obrazlaže razloge za odbijanje ponude, mora jasno i precizno navesti zbog čega je utvrdio da ponuda nije valjana, sve kako bi se osigurala transparentnost postupanja naručitelja u postupku pregleda i ocjene ponuda te potencijalnom žalitelju osiguralo pravo na učinkovitu pravnu zaštitu.

Uvidom u sporni Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda utvrđeno je da je naručiteljeva argumentacija u cijelosti osnovana. Naime, naručitelj je u konkretnom slučaju u obrascu predmetnog Zapisnika označio da su oba ponuditelja dokazala uvjet popisa glavnih usluga odnosno da su preliminarnim dokazivanjem putem ESPD obrasca dokazali udovoljavanje traženim kriterijima tehničke i stručne sposobnosti. Pri tome nije od utjecaja činjenica što se ovaj uvjet, kao i svi ostali, dokazivao ispunjavanjem općeg navoda za sve kriterije tzv. *alfa* (α) navod u ESPD obrascu. Nadalje, uvidom u predmetni Zapisnik utvrđeno je da je naručitelj jasno za oba ponuditelja naveo broj referenci koje je priznao kao i broj ostvarenih bodova po svakom stručnjaku i po svakom kriteriju te da je dovoljno detaljno obrazložio iz kojih razloga pojedine reference stručnjaka nije priznao. Dakle, ono što je bitno za ocjenu postupanja naručitelja, bilo kod dokazivanja sposobnosti ili kod dodjele bodova po ENP, je to da se mogu ispitati razlozi nepriznavanja nekog uvjeta ili razlozi neostvarivanja nekih bodova, iz čega slijedi da je u konkretnom slučaju naručitelj postupio sukladno zakonskim i podzakonskim odredbama koje uređuju sadržaj zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda. Vezano za navod da naručitelj nije evidentirao koje je glavne usluge odabranom ponuditelju prihvatio kao valjane, koje je stručnjake odabrani ponuditelj predložio i njihove obrazovne kvalifikacije kao i navod o referencama tih stručnjaka koje je naručitelj prihvatio kao valjane za bodovanje, bitno je napomenuti da je žalitelj sukladno zakonskom ovlaštenju izvršio uvid u odabranu ponudu te dobio sve informacije koje smatra relevantnima za ocjenu ponuda, što u žalbi izrijeком i potvrđuje.

Slijedom navedenog, primjenom mjerodavnog prava na utvrđeno činjenično stanje, Državna komisija je u žalbenom postupku ocijenila da je predmetni Zapisnik sadržajno usklađen s odredbama ZJN 2016 i Pravilnika. Slijedom navedenog Državna komisija je u žalbenom postupku ocijenila da naručitelj nije učinio propuste koje mu žalitelj stavlja na teret te da je žalbeni navod neosnovan.

Praksa Državne komisije na koju se žalitelj u žalbi poziva u konkretnom slučaju nije primjenjiva jer se ne radi o istom ili sličnom činjeničnom stanju.

Žalitelj osporava jamstvo za ozbiljnost ponude dostavljeno u odabranoj ponudi. Objašnjava da je odabrani ponuditelj dostavio jamstvo za ozbiljnost ponude koje traje kraće od roka propisanog dokumentacijom o nabavi jer rok valjanosti ponude i rok valjanosti jamstva za ozbiljnost ponude prema odredbama dokumentacije o nabavi ističe 11.03.2026, a odabrani ponuditelj je dostavio garanciju banke s rokom valjanosti do 5.3.2026.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je odabrani ponuditelj dostavio jamstvo za ozbiljnost ponude u obliku bankarske garancije na traženi iznos što predstavlja najsigurnije sredstvo osiguranja (izuzevši polog), s rokom važenja 121 dan od prvotnog roka za dostavu ponuda. Navodi da je odabrani ponuditelj tijekom pregleda i ocjene ponuda pokazao svoju ozbiljnost i to sve do donošenja Odluke o odabiru te da je, isto tako, dostavom bankarske garancije koja je naplativa do 5.3.2026. pokazao ozbiljnost i za preostale faze postupka u kojima se može naplatiti predmetna garancija. Naručitelj podsjeća da je Odluku o odabiru objavio 15.1.2026. (49 dana prije isteka valjanosti

garancije). Naručitelj navodi da je člankom 293. ZJN 2016 propisana mogućnost traženja upotpunjavanja ponude pa i u odnosu na dostavljeno jamstvo za ozbiljnost ponude, a što nije iskoristio s obzirom na to da je jamstvo valjano i narednih 49 dana nakon donošenja odluke. Isto tako, nastavlja, ako bi kasnio sa sklapanjem ugovora odnosno ako ugovor ne bi bio sklopljen prije isteka valjanosti bankarske garancije, tada bi postupio u skladu s člankom 216. ZJN 2016, odnosno zatražio bi produženje roka valjanosti ponude i jamstva od ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu. Slijedom svega navedenog, zaključno ističe, zbog učinkovitosti i ekonomičnosti postupka nabave te s obzirom na to da je jamstvo valjano i nakon donošenja Odluke o odabiru, čak i ukoliko bi se njegovo postupanje okarakteriziralo kao omaška, navedeno nikako ne utječe na valjanost ponude odabranog ponuditelja niti može utjecati na rezultate postupka.

Ispitujući žalbeni navod utvrđene su sljedeće činjenice.

U Uputama ponuditeljima u točki 4.1.1. Jamstvo za ozbiljnost ponude naručitelj je propisao: „Rok valjanosti jamstva za ozbiljnost ponude mora biti najmanje do isteka roka valjanosti ponude, a gospodarski subjekt može dostaviti jamstvo koje je duže od roka valjanosti ponude.“. U točki 3.6. Rok valjanosti ponude propisano je: „Rok valjanosti ponude je 120 dana od dana isteka roka za dostavu ponuda.“. U točki 4.2. Datum, vrijeme i mjesto (javnog) otvaranja ponuda naručitelj je propisao da je rok za dostavu ponuda 11.11.2025. u 11:00:00 sati, da se otvaranje ponuda vrši elektroničkim putem na EOJN RH, dok se fizički dijelovi ponuda otvaraju na sljedećoj lokaciji: Ministarstvo prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine, Zagreb, Slavenska avenija 4, kao i to da će se otvaranje ponuda održati 11.11.2025. u 11:00:00 sati.

Među strankama nije sporno da je odabrani ponuditelj u ponudi dostavio bankarsku garanciju s rokom valjanosti do 5.3.2026. te da je to kraće od roka valjanosti ponude odabranog ponuditelja.

Primjenom mjerodavnog prava na nesporno činjenično stanje Državna komisija je u žalbenom postupku utvrdila sljedeće.

U žalbenom postupku je utvrđeno da je odabrani ponuditelj u ponudi dostavio jamstvo za ozbiljnost ponude koje ne odgovara roku valjanosti traženom u odredbama dokumentacije o nabavi (odnosno kraće je od roka valjanosti ponude), čime je postupio protivno članku 280. stavku 4. ZJN 2016. Radi se o nedostatku jamstva za ozbiljnost ponude kojeg je bilo moguće otkloniti u postupku pregleda i ocjene ponuda, ali je naručitelj to propustio učiniti. U pravu je žalitelj kada ističe da je naručitelj učinio propust u pregledu i ocjeni ponuda kada je dostavljeno jamstvo za ozbiljnost ponude odabranog ponuditelja ocijenio valjanim na koji način je povrijedio odredbu članka 290. stavka 1. ZJN 2016. S obzirom da je naručitelj obvezan nakon otvaranja ponuda pregledati i ocijeniti ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi, žalbeni navod ocijenjen je osnovanim.

Žalitelj tvrdi da odabrani ponuditelj nije dokazao tehničku i stručnu sposobnost.

Navodi da je u dijelu dokumentacije o nabavi Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama u točki 5.3. Popis glavnih usluga naručitelj kao minimalni uvjet sposobnosti propisao:

„Gospodarski subjekt mora dokazati da je u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom pet (5) godina koje prethode toj godini izvršio najmanje jednu (1), a najviše pet (5) isporuka usluga istih ili sličnih predmetu nabave, čiji je zbrojeni iznos (bez PDV-a) u visini 200.000,00 EUR, čime gospodarski subjekt dokazuje da ima

potrebno stručno iskustvo, znanje i sposobnost s obzirom na opseg i predmet nabave. Pod sličnim uslugama Naručitelj podrazumijeva usluge izrade Smjernica za gospodarenje otpadom, usluge izrade Plana gospodarenja otpadom, izradu Studije izvedivosti za gospodarenje otpadom, Studije za postrojenje za obradu otpada, usluge izrade Glavnog projekata za sanaciju odlagališta i/ili usluge izrade Glavnog projekata za gradnju građevina za gospodarenje otpadom.“.

Iz navedenog žalitelj zaključuje da su ponuditelji bili dužni dokazati sposobnost na sljedećim uslugama: - izrada smjernica vezanih za kružnu uporabu građevnog otpada od rušenja i rekonstrukcije građevina (usluga ista predmetu nabave); - izrada Plana gospodarenja otpadom (usluga slična predmetu nabave); - izrada Studije izvedivosti za gospodarenje otpadom (usluga slična predmetu nabave); - izrada Studije za postrojenje za obradu otpada (usluga slična predmetu nabave); - izrada Glavnog projekta za sanaciju odlagališta i/ili (usluga slična predmetu nabave); - izrada Glavnog projekata za gradnju građevina za gospodarenje otpadom (usluga slična predmetu nabave).

Žalitelj dalje navodi da je odabrani ponuditelj u sklopu svoje ponude dostavio Popis glavnih usluga pruženih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom pet (5) godina koje prethode toj godini u kojem je, osim tri plana gospodarenja otpadom, navedena sljedeća usluga:

1. Usluge provedbe istražnih radova i izrade studijsko projektne dokumentacije za izgradnju postrojenja za obradu biootpada na području grada Novske i pretovarne stanice na području grada Zagreba. Obavljene usluge uključuju: Istražne i geodetske radove na lokaciji Postrojenja za obradu biootpada, Istražne i geodetske radove na lokaciji Pretovarne stanice, Studiju izvodljivosti, Idejno rješenje Postrojenja za obradu otpada, Idejno rješenje Postrojenja za obradu otpada, Idejno rješenje Pretovarne stanice, postupak procjene utjecaja na okoliš Postrojenja za obradu biootpada, postupak procjene utjecaja na okoliš Pretovarne stanice, Idejni projekt Postrojenja za obradu biootpada, Ispitivanje fizikalno kemijskih i bioloških svojstava biootpada, Glavni projekt za postrojenje za obradu biootpada. Vrijednost usluga bez PDV-a navedena je: 413.883,42 EUR; usluge su izvršene u 2022. godini za naručitelja Zagrebački centar za gospodarenje otpadom d.o.o., Savska cesta 41, Zagreb.

Iz navedenog proizlazi, stav je žalitelja, da predmetna referenca obuhvaća širok dijapazon pruženih usluga, međutim, uzimajući u obzir odredbe dokumentacije o nabavi koje su jasno propisale koje usluge se smatraju sličnima predmetu nabave, jasno je da se pod sličnima predmetu nabave mogu prihvatiti isključivo usluge izrade Studije izvodljivosti i Glavnog projekta za postrojenje za obradu biootpada, dok se sličnima ne mogu smatrati usluge istražnih i geodetskih radova na lokaciji Postrojenja za obradu biootpada, istražnih i geodetskih radova na lokaciji Pretovarne stanice, Idejno rješenje Postrojenja za obradu otpada, Idejno rješenje Postrojenja za obradu otpada, Idejno rješenje Pretovarne stanice, postupak procjene utjecaja na okoliš Postrojenja za obradu biootpada, postupak procjene utjecaja na okoliš Pretovarne stanice, Idejni projekt Postrojenja za obradu biootpada te Ispitivanje fizikalno kemijskih i bioloških svojstava biootpada, s obzirom da iste nisu slične usluge niti su predmetom projektnog zadatka da bi se smatrale istima predmetu nabave.

Žalitelj tvrdi da, s obzirom na to da naručitelj nije tražio pojašnjenje ponude u odnosu na Popis glavnih usluga, što je vidljivo iz Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda i pripadajućih priloga, može se zaključiti da je naručitelj u pregledu i ocjeni ponuda propustio utvrditi koji dio vrijednosti pružene usluge se odnosi na usluge izrade Studije izvodljivosti i Glavnog projekta za postrojenje za obradu biootpada, koje su jedine prihvatljive kao iste ili slične usluzi koja je predmet nabave.

Pored toga, žalitelj navodi da je izvršio uvid u postupak javne nabave broj objave u EOJN RH 2019/S 0F2-0023697, kojim je naručitelj Zagrebački centar za gospodarenje otpadom d.o.o. ugovorio uslugu iz ovdje sporne reference u iznosu od 490.051,10 eura te da je taj ugovor dodijeljen zajednici gospodarskih subjekata IPZ Uniprojekt Terra d.o.o. Zagreb (ovdje odabrani ponuditelj) i Ekonerg d.o.o. Zagreb te da je dio ugovora dan u podugovor podugovarateljima IPZ Uniprojekt MCF d.o.o. Zagreb i SL Consult d.o.o. Ljubljana. Žalitelj dalje navodi da je prema podacima iz Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda iz toga postupka podugovaratelju SL Consult d.o.o. dan dio ugovora u podugovor u iznosu 93.109,71 eura, što odgovara redu veličine tadašnje tržišne vrijednosti usluge izrade Studije izvedivosti. Iz svega zaključuje da je u tome Ugovoru uslugu izrade Studije izvedivosti izvršio podugovaratelj SL Consult d.o.o. Ljubljana, a ne ovdje odabrani ponuditelj. Zaključno ističe da je za predmetnu referencu bilo potrebno utvrditi točan iznos koji se odnosi na usluge izrade Studije izvedivosti i Glavnog projekta za postrojenje za obradu biootpada, u dijelu koji je izvršio isključivo odabrani ponuditelj. Žalitelj je u prilog svojim tvrdnjama dostavio Zapisnik o pregledu i ocjeni te Odluku o odabiru u postupku broj objave u EOJN RH 2019/S 0F2-0023697 te ispis mrežne stranice gospodarskog subjekta SL Consult d.o.o. Ljubljana.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je odabrani ponuditelj dostavljenim referencama dokazao izvršenje usluga koje su iste ili slične predmetu nabave, izvršene u popisanom razdoblju i ukupne vrijednosti iznad propisanog praga, sve kako je i propisano dokumentacijom o nabavi. Naručitelj ističe da nije propisao da referentna usluga mora sadržavati isključivo ili isključivo u cijelosti pojedine faze (npr. samo studiju izvedivosti ili samo glavni projekt), već je dopušteno da se radi o složenoj usluzi koja obuhvaća više faza/izrađenih dokumentacija, od kojih su pojedine po svojoj naravi iste ili slične predmetu nabave. Smatra da žalitelj pogrešno polazi od pretpostavke da se u slučaju složenih ugovora mogu priznati isključivo pojedine izolirane stavke usluge, dok se ostale ugovorene aktivnosti moraju zanemariti. Naglašava da dokumentacija o nabavi ne zahtijeva raščlambu vrijednosti ugovorene usluge po pojedinim fazama ili aktivnostima niti isključuje usluge koje su ugovorene i izvršene kao složene i integrirane cjeline. Nadalje, dokumentacija o nabavi ne sadrži odredbu kojom bi se isključivale integrirane usluge, uvjetovalo dokazivanje isključivo pojedinačnih segmenata usluge ili zahtijevalo posebno iskazivanje vrijednosti po fazama. Naprotiv, nastavlja naručitelj, uobičajena je i legitimna praksa da se složeni ugovori koji u svom opsegu obuhvaćaju usluge iste ili slične predmetu nabave priznaju kao relevantne reference u cijelosti, a što doprinosu i povećanju tržišnog natjecanja.

Naručitelj dalje navodi da je žalitelj u svom žalbenom navodu propustio uzeti u obzir da dokumentacija o nabavi kao prihvatljive slične usluge prepoznaje i izradu Studije za postrojenje za obradu otpada. Upravo takva studijska dokumentacija predstavlja sastavni dio predmetne referentne usluge, budući da ista uključuje izradu dokumentacije za postupak procjene utjecaja zahvata na okoliš - Studije o utjecaju na okoliš za postrojenje za obradu biootpada. U tom smislu, ističe naručitelj, usluga provedbe istražnih radova i izrade studijsko-projektne dokumentacije za izgradnju postrojenja za obradu biootpada na području grada Novske i pretovarne stanice na području grada Zagreba nedvojbeno obuhvaća usluge koje su dokumentacijom o nabavi jasno prepoznate kao slične usluge predmetu nabave. Činjenica da referentna usluga uključuje i druge prateće aktivnosti ne dovodi u pitanje njezinu prihvatljivost, već upravo potvrđuje razinu tehničke i stručne sposobnosti odabranog ponuditelja.

U odnosu na navod koji se tiče podugovaratelja, naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da žalitelj pogrešno tumači obveze naručitelja iz članka 290. ZJN 2016 kada tvrdi da je naručitelj bio dužan utvrđivati pojedinačne financijske iznose svake faze referentne

usluge. Dokumentacijom o nabavi nije propisana obveza razdvajanja vrijednosti pojedinih dijelova složene usluge, već je kao relevantan kriterij propisana ukupna vrijednost izvršene slične usluge. Također nije postojala obveza dodatnog pojašnjavanja referenci ako su iz dostavljene dokumentacije razvidne sve bitne činjenice. Iz dostavljenih referenci jasno je razvidno da se sve aktivnosti odnose na postrojenja za obradu otpada, što je u skladu s predmetom nabave, i to što je odabrani ponuditelj u okviru navedene usluge izvršavao i dodatne druge usluge samo idu u korist ponuditelja ali ne utječu na valjanost reference. Odabrani ponuditelj je dostavio Popis glavnih usluga s jasno navedenim naručiteljem, opisom izvršenih usluga, vremenom izvršenja i ukupnom vrijednošću, čime je u cijelosti ispunio zahtjeve dokumentacije o nabavi. Naručitelj, ističe, stoga nije imao zakonsku ni ugovornu osnovu tražiti dodatna pojašnjenja u smislu umjetnog razdvajanja vrijednosti pojedinih faza složene usluge. U odnosu na navode žalitelja o angažmanu podugovaratelja, ističe se da dokumentacijom o nabavi, kao niti samim zakonom, nije propisano isključenje iskustva ponuditelja u slučaju sudjelovanja podugovaratelja. Iskustvo se, stav je naručitelja, priznaje gospodarskom subjektu koji je ugovor izvršio kao ugovorna strana. Skreće pozornost da žalitelj ne dokazuje da odabrani ponuditelj nije izvršio predmetne usluge te smatra da nije od utjecaja na valjanost reference to što je ponuditelj imao podugovaratelja u jednom dijelu svojih usluga.

Ispitujući žalbeni navod utvrđene su sljedeće činjenice.

Točkom 5.3.1 dokumentacije o nabavi naručitelj je propisao sljedeće: Gospodarski subjekt mora dokazati da je u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom pet (5) godina koje prethode toj godini izvršio najmanje jednu (1), a najviše pet (5) isporuka usluga istih ili sličnih predmetu nabave, čiji je zbrojeni iznos (bez PDV-a) u visini 200.000,00 eura, čime gospodarski subjekt dokazuje da ima potrebno stručno iskustvo, znanje i sposobnost s obzirom na opseg i predmet nabave. Pod sličnim uslugama naručitelj podrazumijeva usluge izrade Smjernica za gospodarenje otpadom, usluge izrade Plana gospodarenja otpadom, izradu Studije izvedivosti za gospodarenje otpadom, Studije za postrojenje za obradu otpada, usluge izrade Glavnog projekata za sanaciju odlagališta i/ili usluge izrade Glavnog projekata za gradnju građevina za gospodarenje otpadom.

Nadalje je naručitelj propisao način dokazivanja: Za potrebe dokazivanja navedenog, gospodarski subjekt dostavlja ispunjeni ESPD obrazac. Naručitelj će prije donošenja odluke od ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti da u primjerenom roku, ne kraćem od 5 (pet) dana, dostavi ažurirane popratne dokumente kojim dokazuje tehničku i stručnu sposobnost sukladno članku 268. stavak 1. točka 3. ZJN 2016, osim ako već posjeduje te dokumente: - popis glavnih usluga pruženih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom 5 (pet) godina koje prethode toj godini. Popis sadržava vrijednost usluga, datum te naziv druge ugovorne strane. Ponuditelji mogu dostaviti ovaj dokaz na obrascu iz Priloga ove dokumentacije.

Uvidom u odabranu ponudu utvrđeno je da je odabrani ponuditelj priložio Popis glavnih usluga u kojemu je naveo referencu koja je predmet žalbenog navoda te još tri reference koje se odnose na izradu Plana gospodarenja otpadom, svaka vrijednosti 20.000,00 eura ili niže, koje reference žalitelju nisu sporne.

Primjenom mjerodavnog prava na nesporno činjenično stanje Državna komisija je u žalbenom postupku utvrdila sljedeće.

Iz spisa proizlazi da žalitelj osporava jednu od četiri reference koje je odabrani ponuditelj naveo u Popisu glavnih usluga, s tim da su preostale tri reference nedostatne

za dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti iz točke 5.3. jer u zbroju nemaju traženu vrijednost pruženih usluga.

Žalitelj je u pravu kada navodi da je naručitelj dokumentacijom o nabavi kao uvjet sposobnosti propisao popis glavnih usluga, a ne popis ugovora. Žalitelj u žalbi navodi, a što je Državna komisija provjerila uvidom u Popis glavnih usluga odabranog ponuditelja, a što naručitelj ni ne osporava, predmetna referenca koju je odabrani ponuditelj priložio u svrhu dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti je ugovor koji se sastojao od više usluga: usluge provedbe istražnih radova te usluge izrade studijsko-projektne dokumentacije koja je obuhvatila izradu različitih studija i projekata koji su isporučeni naručitelju usluge. Sukladno članku 290. ZJN 2016 javni naručitelj ima obvezu pregledavati i ocjenjivati ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi, a s obzirom da je naručitelj jasno propisao koje su to usluge prihvatljive za dokazivanje sposobnosti, naručitelj je bio dužan uzeti u obzir samo usluge propisane dokumentacijom o nabavi, a ne ugovor u cijelosti.

U pravu je žalitelj i kada navodi da naručitelj u dokumentaciji o nabavi kao uslugu sličnu predmetu nabave nije propisao izradu Studije o utjecaju na okoliš, nego da tek u odgovoru na žalbu uvodi nove elemente u dokazivanje ovog uvjeta tehničke i stručne sposobnosti. Ne može se prihvatiti kao osnovana argumentacija naručitelja da dokumentacijom o nabavi nije propisao da referenta usluga mora sadržavati isključivo ili isključivo u cijelosti pojedine faze izrade projektne dokumentacije te da stoga nije bio ovlašten raščlaniti vrijednosti pojedinih usluga u ukupnoj vrijednosti složene usluge. Skreće se pozornost naručitelju da je svrha i smisao odredbi ZJN 2016 o dokazivanju tehničke i stručne sposobnosti ponuditelja osigurati naručitelju da gospodarski subjekt ima potrebne ljudske i tehničke resurse te, kao ovdje konkretno, iskustvo za izvršenje ugovora o javnoj nabavi na odgovarajućoj razini kvalitete. Iz toga razloga naručitelj je bio dužan utvrditi koje se usluge pružene u sklopu složene usluge odnose na usluge koje je pružio odabrani ponuditelj, a koje su usluge podobne za dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti i utvrditi iznos takvih usluga, sve sukladno uvjetima koje je sam propisao u dokumentaciji.

Nadalje, kao što je već navedeno, dokumentacijom o nabavi tražen je popis usluga koje je pružio gospodarski subjekt samostalno. Prema tome, u pravu je žalitelj i kada tvrdi da je iz predmetne reference naručitelj bio dužan utvrditi točan iznos koji se odnosio na usluge koje su slične predmetu nabave koji je pružio odabrani ponuditelj samostalno. Naručitelj u trenutku pregleda i ocjene ponuda možda i nije imao razloga posumnjati u ispravnost podataka navedenih u spornoj referenci, međutim, u žalbenom postupku gospodarskom subjektu koji ima pravni interes za izjavljivanje žalbe (u skladu s člankom 401. ZJN 2016), ne može se uskratiti pravo na ostvarivanje učinkovite pravne zaštite, a koje pravo uključuje i mogućnost da žalitelj sukladno članku 403. ZJN 2016 dokazuje da neki dokaz ne sadrži sve relevantne činjenice, da sadrži pogrešne činjenice ili slično. Žalitelj je u konkretnom slučaju u žalbeni spis priložio dokaz (točka 22. i 23. Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda) u kojemu je konstatirano da će Ugovor o nabavi usluge, koja je predmet sporne reference, biti sklopljen sa zajednicom gospodarskih subjekata koju čine odabrani ponuditelj i Institut za energetiku i zaštitu okoliša d.o.o. Zagreb te da dio ugovora daju u podugovor i to gospodarskom subjektu IPZ Uniprojekt MCF d.o.o. Zagreb, u iznosu od 184.614,50 kn (bez PDV-a), odnosno 5,00% ugovora te gospodarskom subjektu SL Consult d.o.o. Ljubljana, u iznosu od 701.535.10 kn (bez PDV-a), odnosno 19,00% ugovora. S obzirom da žalitelj u žalbi osporava da je odabrani ponuditelj samostalno pružio usluge navedene u predmetnoj referenci u iznosu koji je naveden u referenci (413.883,42 eura) te svoj navod potkrepljuje dokazom, a naručitelj i odabrani ponuditelj (koji se nije ni očitovao) u žalbenom postupku nisu dokazali suprotno, prema ocjeni Državne komisije prigovor žalitelja ne može se otkloniti.

Slijedom navedenog, oba žalbena navoda ocijenjena su osnovanima.

Žalitelj osporava broj bodova koje je ostvario na ime Stručnjaka 1 Davora Baraća prema kriteriju KK3. Smatra da je zaklinut za deset bodova jer mu je od šest projekata naručitelj priznao samo tri. Objašnjava da je u dijelu dokumentacije o nabavi Kriteriji za odabir ponude pod poglavljem 2.4. KK3 - Specifično iskustvo stručnjaka 1: Voditelj izrade Smjernica i stručnjak za gospodarenje otpadom, naručitelj kao jedan od kriterija odabira ponude propisao: „Broj projekata u kojima je S1 bio u svojstvu stručnjaka u izradi Smjernica za gospodarenje otpadom, izradi Akcijskih planova gospodarenja otpadom, Planova gospodarenja otpadom ili Studija izvedivosti za gospodarenje građevnim otpadom na razini Republike Hrvatske. Maksimalni broj bodova koji ponuditelj može dobiti po ovom kriteriju je 15,00 (prilaže tablicu načina bodovanja). Dokazi potrebni za provjeru: U svrhu dokazivanja iskustva stručnjaka prema postavljenom kriteriju za odabir najpovoljnije ponude, ponuditelj prilaže životopis stručnjaka u kojima mora biti jasno navedeno specifično iskustvo koje se boduje s obzirom na kriterije te kontakt podatke za projekte koji se boduju pomoću kojih, u slučaju potrebe, Naručitelj može provjeriti iste.“

Žalitelj dalje navodi da je odabrani ponuditelj u fazi dokumentacije o nabavi, vezano uz navedeni kriterij za odabir ponude, naručitelju uputio zahtjev za pojašnjenjem dokumentacije o nabavi u kojemu je, u bitnom, naveo da je predloženi kriterij kako ga je propisao, restriktivan i ograničavajući za tržišno natjecanje pa, s obzirom na to da na razini Republike Hrvatske nema puno takvih dokumenata pa tako ni stručnjaka sa traženim iskustvom te da stručnjak može imati iskustvo na izradi takve dokumentacije u nekoj drugoj državi EU, predlaže da se uvjet izmijeni na način da se boduju projekti u kojima je S1 bio u svojstvu stručnjaka u izradi Smjernica za gospodarenje otpadom, izradi Akcijskih planova gospodarenja otpadom, Planova gospodarenja otpadom ili Studija izvedivosti za gospodarenje građevnim otpadom na državnoj ili regionalnoj razini.

Žalitelj dalje navodi da je naručitelj u zakonskom roku objavio pojašnjenje dokumentacije o nabavi, kako slijedi: „Naručitelj djelomično prihvaća prijedlog gospodarskog subjekta na način da će Naručitelj prihvatiti dokumentaciju Stručnjaka 1 (S1) koju je on izradio i u nekoj drugoj državi članici EU, ne isključivo u RH (dakle na državnim i regionalnim razinama unutar EU).“

Slijedom propisanog žalitelj zaključuje da se bodovi dodjeljuju za: Smjernice za gospodarenje otpadom, Akcijske planove gospodarenja otpadom, Planove gospodarenja otpadom ili Studije izvedivosti za gospodarenje građevnim otpadom na razini Republike Hrvatske, odnosno da se za dokumente za koje je određena nacionalna razina dopušta da se radi i o nekoj drugoj državi članici EU te da se radi i o regionalnoj razini unutar EU, a kako je nacionalna razina propisana samo za Studije izvedivosti za gospodarenje građevnim otpadom, tako ostali dokumenti (Smjernice, Akcijski planovi i Planovi gospodarenja otpadom) nisu vezani na nacionalnu razinu.

Žalitelj dalje opisuje da je u sklopu svoje ponude dostavio životopis Stručnjaka 1, Davora Barać, u kojem je za kriterij KK3 naveden popis šest Planova gospodarenja otpadom na kojim je stručnjak sudjelovao u svojstvu stručnjaka u izradi, a prema Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda naručitelj nije prihvatio iskustvo stručnjaka na izradi tri Plana gospodarenja otpadom (za Grad Rijeku, Općinu Drenje i Općinu Feričanci) iz razloga što se radi o Projektima izvedenima na lokalnoj razini. Smatra da ga je naručitelj ošteti jer nije izvršio pregled sukladno uvjetima i zahtjevima iz dokumentacije o nabavi i jer je očigledno dvosmisleni dokumentaciju tumačio na njegovu štetu.

Osim toga, nastavlja dalje žalitelj, ako se propisani kriterij tumači na način kako ga tumači naručitelj - da svi pobrojani dokumenti moraju biti izrađeni na državnim ili regionalnim razinama, valja istaknuti kako se tri sporna Plana gospodarenja otpadom (za Grad Rijeku, Općinu Drenje i Općinu Feričanci) imaju smatrati planovima na regionalnoj razini budući u trenutku njihove izrade nisu postojali planovi na županijskim/regionalnim razinama. Pojašnjenja radi, žalitelj dalje navodi da je Plan gospodarenja otpadom Općine Drenje za period 2016-2022 izrađen u 2016., Plan gospodarenja otpadom Grada Rijeke za period 2017-2022 izrađen je u 2018., a Plan gospodarenja otpadom Općine Feričanci za period 2015-2022 izrađen je u 2015. U razdoblju stjecanja predmetnih referenci na snazi je bio Zakon o održivom gospodarenju otpadom (NN 94/13 i dr.), prema kojem nije postojala zakonska obveza izrade planova gospodarenja otpadom na razini jedinica područne (regionalne) samouprave u obliku kakav je danas propisan važećim Zakonom o gospodarenju otpadom (NN 84/21 i dr.). Slijedom navedenog, u tom razdoblju objektivno nije postojala mogućnost stjecanja iskustva u izradi regionalnih planova gospodarenja otpadom.

Žalitelj objašnjava da razlika između planova JLS i JPRS proizlazi iz kasnijeg zakonodavnog preustroja sustava gospodarenja otpadom i redistribucije planskih nadležnosti između razina uprave, a ne iz razlike u vrsti, složenosti ili stručnom opsegu poslova koji se obavljaju u okviru izrade tih planova. Stoga se, stav je žalitelja, iskustvo stečeno u izradi planova gospodarenja otpadom jedinica lokalne samouprave u razdoblju važenja ranijeg zakona mora smatrati materijalno jednakovrijednim iskustvu izrade planova jedinica područne (regionalne) samouprave prema važećem zakonodavnom okviru. Nepriznavanje takvog iskustva dovelo bi do retroaktivnog i nerazmjernog ograničavanja tržišnog natjecanja te do povrede načela jednakog tretmana i razmjernosti, budući da bi se stručnjacima koji su djelovali u ranijem zakonodavnom okviru nametnuli uvjeti koje u to vrijeme nije bilo moguće ispuniti.

Naručitelj u odgovoru na žalbu napominje da u dokumentaciji o nabavi nije propisao datum niti vrijeme izrade planova kao kriterij vrednovanja, već je odluku o vremenu njihove izrade prepustio ponuditeljima uz jasno i nedvosmisleno definirane uvjete koje ponuda ponuditelja odnosno iskustvo stručnjaka iz ponude mora ispunjavati. Pregled i ocjena ponuda provedeni su strogo u skladu s dokumentacijom o nabavi i danim pojašnjenjima na dokumentaciju, pri čemu naručitelj ne smije priznati elemente koji nisu bili izričito i unaprijed propisani dokumentaciji o nabavi. Naime, svako naknadno ili ekstenzivno tumačenje kriterija kojim bi se pojedinim ponuditeljima priznali dokumenti ili razine dokumenata koje dokumentacija o nabavi ne predviđa, predstavljalo bi povredu temeljnih načela javne nabave, osobito načela transparentnosti, jednakog tretmana ponuditelja i zabrane diskriminacije.

Naručitelj ističe da je kriterij KK3 tumačio i primijenio jednako za sve ponuditelje, pri čemu je jasno i dosljedno razlikovao dokumente nacionalne i regionalne razine od dokumenata lokalne razine. Planovi gospodarenja otpadom jedinica lokalne samouprave, prema unaprijed definiranim kriterijima odabira ponude, ne mogu se izjednačiti s planovima regionalne razine, neovisno o zakonodavnom okviru važećem u vrijeme njihove izrade. Naručitelj je jasno propisao kriterije za odabir ponude, a činjenica da u određenom razdoblju nije postojala obveza izrade planova na regionalnoj razini ne može imati za posljedicu retroaktivno priznavanje lokalnih planova kao dokumenata više hijerarhijske razine.

Primjenom mjerodavnog prava na nesporno činjenično stanje Državna komisija ocijenila je sljedeće.

Žalitelj smatra da se reference izrade planova gospodarenja otpadom jedinica lokalne samouprave, stečene u razdoblju važenja Zakona o održivom gospodarenju otpadom (NN 94/13 i dr.) trebaju priznati kao jednakovrijedne iskustvu koje se danas traži kroz izradu planova gospodarenja otpadom jedinica područne (regionalne) samouprave te da je dvosmisleni dokumentaciju o nabavi naručitelj tumačio na njegovu štetu. Prema ocjeni Državne komisije dokumentacija o nabavi u konkretnom slučaju nije dvosmislena. Svaka dvojba, ukoliko je i postojala, oko toga na koji način tumačiti odredbe točke 2.4. kojom je naručitelj propisao kriterij KK3 za Stručnjaka 1 u kojima je propisao na koji način će bodovati stručno iskustvo stručnjaka, otklonjena je odgovorom na upit zainteresiranog gospodarskog subjekta/pojašnjenjem naručitelja u fazi dokumentacije o nabavi kada je pojasnio da će prihvatiti dokumentaciju Stručnjaka 1 (S1) koju je izradio i u nekoj drugoj državi članici EU, ne isključivo u RH (dakle na državnoj i regionalnoj razini unutar EU). U konkretnom slučaju nije sporno da se iskustvo žaliteljeva Stručnjaka 1 odnosi na projekte lokalne razine, točnije Planove gospodarenja otpadom jedinica lokalne samouprave, koji se prema odredbama dokumentacije o nabavi ne mogu izjednačiti s iskustvom stečenim na projektima (Planovima gospodarenja otpadom) državne i regionalne razine, kako to osnovano u žalbenom postupku ističe i naručitelj.

Dakle, naručitelj je u konkretnom slučaju jasno propisao predmetni kriterij za odabir ponude, a činjenica da u određenom razdoblju nije postojala obveza izrade planova na regionalnoj razini ne može imati za posljedicu retroaktivno priznavanje lokalnih planova kao dokumenata više hijerarhijske razine.

Žalitelj smatra da ovaj kriterij nije zakonit i da nije u skladu s načelima javne nabave, no žalitelj je s ovim žalbenim navodom zakasnio. Naime, odredbom članka 406. stavka 1. točke 1. ZJN 2016 propisano je da se žalba u otvorenom postupku javne nabave, kakav je i predmetni postupak, izjavljuje u roku deset dana od dana objave poziva na nadmetanje, u odnosu na sadržaj poziva ili dokumentacije o nabavi, dok je stavkom 2. toga članka propisano da žalitelj koji je propustio izjaviti žalbu u određenoj fazi otvorenog postupka, nema pravo na žalbu u kasnijoj fazi postupka za prethodnu fazu.

Slijedom svega navedenog, Državna komisija je primjenom mjerodavnog prava na utvrđeno činjenično stanje, cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, u žalbenom postupku utvrdila da je žalbeni navod kojim žalitelj osporava broj bodova dodijeljen njegovom Stručnjaku 1 po kriteriju KKS, a žalbeni navod kojim ističe nezakonitost sadržaja odredbi dokumentacije o nabavi zakašnjelim.

Žalitelj u nastavku žalbe osporava broj bodova koje je odabrani ponuditelj ostvario na ime Stručnjaka 1, na koju poziciju je imenovan Danko Fundurulja, i to prema kriteriju KK2. Osporava devet od 17 projekata navedenih u životopisu stručnjaka i tvrdi da je umjesto deset, trebao ostvariti pet bodova.

Žalitelj objašnjava kako je u dijelu dokumentacije o nabavi Kriteriji za odabir ponude, naručitelj vezano za kriterij KK2 u točki 2.3. propisao da će specifično iskustvo stručnjaka 1: Voditelj izrade Smjernica i stručnjak za gospodarenje otpadom bodovati, kako slijedi: „Broj projekata u kojima je S1 bio u svojstvu Voditelja izrade/ Glavnog projektanta u izradi Planova gospodarenja otpadom, izradi Studija izvedivosti za gospodarenje otpadom, izradi Glavnih projekata za sanaciju odlagališta i/ili izradi Glavnih projekata za gradnju građevina za gospodarenje otpadom. Maksimalni broj bodova koji ponuditelj može dobiti po ovom kriteriju je 10,00 (prilaže tablicu načina bodovanja). Dokazi potrebni za provjeru: U svrhu dokazivanja iskustva stručnjaka prema postavljenom kriteriju za odabir najpovoljnije ponude, ponuditelj prilaže životopis stručnjaka u kojima mora biti jasno navedeno specifično iskustvo koje se boduje s

obzirom na kriterije te kontakt podatke za projekte koji se boduju pomoću kojih, u slučaju potrebe, naručitelj može provjeriti iste.“. Slijedom propisanog kriterija, tumači žalitelj, naručitelj je bodove dodjeljivao za: - Planove gospodarenja otpadom, - Studije izvedivosti za gospodarenje otpadom, - Glavne projekte za sanaciju odlagališta i/ili - Glavne projekte za gradnju građevina za gospodarenje otpadom.

Žalitelj dalje objašnjava da je odabrani ponuditelj u ponudi dostavio životopis Stručnjaka 1 Danka Fundurulje u kojem je za kriterij KK2 naveden Popis 17 Glavnih projekata koje je stručnjak izradio u svojstvu glavnog projektanta. Prema propisanom kriteriju, nastavlja žalitelj, naručitelj je iz dostavljenog Popisa Glavnih projekata trebao utvrditi radi li se o projektu za sanaciju odlagališta i/ili projektu za gradnju građevina za gospodarenje otpadom. Međutim, ističe žalitelj, iz dostavljenog životopisa stručnjaka za devet projekata navedeno nije moguće utvrditi pa navodi:

- projekt 2) Glavni projekt za odlagalište inertnog otpada na lokaciji Valdemat, veljača 2015. (TD 92/14), naručitelja Grad Umag;
- projekt 3) GLAVNI PROJEKT, Odlagalište otpada Orlovnjak na k.č. 245, 258 i dio 259 k.o. Orlovnjak, rujan 2007., (TD 39/07) - naručitelja Zipos d.o.o./ Strabag d.o.o.;
- projekt 4) Glavni projekt odlagališta otpada "Filipovica" na dijelu k.č.br. 9726 k.o. Osijek, ožujak 2007., (TD 02/07), naručitelja Grad Osijek;
- projekt 9) Glavni projekt odlagališta otpada I. kategorije - "Donji Picudo", Umag, kolovoz 2001. (TD 1199), naručitelja „6. maj“ d.o.o., Umag;
- projekt 13) Glavni projekt rekonstrukcije odlagališta otpada "Božićka", naručitelja Komunalno Jastrebarsko d.o.o.;
- projekt 14) Glavni projekt odlagališta otpada Grabovica, studeni 2002. (TD 1216), naručitelja Grad Dubrovnik.

Iz naziva ovih projekata, tvrdi žalitelj, nije vidljivo da se radi o sanaciji odlagališta otpada ili gradnji građevine za gospodarenje otpadom, a s obzirom da ne piše „za izgradnju plohe za odlaganje inertnog otpada“, možda se radi o pristupnoj prometnici na odlagalištu te naručitelj iz ovakvog opisa ne može utvrditi da se radi o glavnom projektu gradnje građevine za gospodarenje otpadom.

- projekt 5) Glavni projekt I. Etape - Odlagalište otpada "Kaštijun" u Puli, prosinac 2016. (TD 1704), naručitelja Grad Pula;
- projekt 6) Glavni projekt II. Etape - Odlagalište otpada "Kaštijun" u Puli, prosinac 2016. (TD 1704), naručitelja Grad Pula;
- projekt 10) Glavni projekt faze 5 odlagališta otpada Donji Picudo, Umag, listopad 2017. (TD 95/17), naručitelja Grad Umag.

Iz naziva ovih projekata nije vidljivo da se radi o sanaciji odlagališta otpada ili gradnji građevine za gospodarenje otpadom. Pojam „etapa“ može obuhvatiti izgradnju objekta za zaposlene, ulazno-izlaznu zonu i sl. te naručitelj iz ovakvog opisa ne može utvrditi da se radi o glavnom projektu sanacije odlagališta otpada ili gradnji građevine za gospodarenje otpadom, a postoji i mogućnost da je odabrani ponuditelj naveo i projekte koji ne udovoljavaju postavljenim kriterijima, a naručitelj je pri pregledu i ocjeni ponuda navedeno propustio utvrditi.

Vezano za projekt pod rednim brojem 6) žalitelj navodi i to da prema javno dostupnim podacima (Grad Pula_izvjesce-o-izvršenju-plana-gospodarenja-otpadom-za-2017.pdf), utvrđeno je da je II. Etapa izgradnje odlagališta otpada Kaštijun obuhvatila gradnju građevine na ulazno izlaznoj zoni - platoa za pranje vozila, dva objekta porte, kolne vage, objekt za zaposlene, sabirni bazen za skupljanje sanitarnih otpadnih voda, kućice za smještaj opreme za pranje vozila, parkiralište za vozila, prometno manipulativne površine, krajobrazno uređenje ulazno izlazne zone. Dakle, niti jedna građevina iz Glavnog projekta II. Etape ne predstavlja građevinu za gospodarenje otpadom te se ne može prihvatiti kao valjana referenca za dodjelu bodova. U prilog

svojim tvrdnjama žalitelj u spis predmeta prilaže Zaključak o usvajanju Izvješća o izvršenju Plana gospodarenja otpadom Grada Pule za 2017.

Naručitelj smatra da je odabrani ponuditelj valjano popunjenim životopisom dokazao svoje reference a žalitelj to ničime ne opovrgava odnosno ne daje dokaze da neka od tih referenci nije valjana, već se njegovi navodi svode na paušalne tvrdnje i subjektivnu interpretaciju faznosti odnosno etapnosti pojedinih projekata. U situacijama kada su dostavljeni podaci razumljivi i nedvojbeni, što je u konkretnom slučaju i bilo ispunjeno, obveza za dodatnim pojašnjenjem ne postoji. Da je bilo potrebno, ističe, tražio bi pojašnjenje od bilo kojeg ponuditelja, ali isto nije bilo potrebno s obzirom da su podaci jasno vidljivi.

Naručitelj tvrdi da se sve reference koje žalitelj u žalbi navodi odnose na isključivo Glavne projekte za sanaciju odlagališta i/ili Glavne projekte za gradnju građevina za gospodarenje otpadom, sukladno kriteriju za odabir ponude KK2. Naime, Stručnjak 1 u svim navedenim Glavnim projektima sudjelovao je u svojstvu voditelja izrade i/ili glavnog projektanta na projektima koji po svojoj namjeni, sadržaju i tehničkim rješenjima predstavljaju glavne projekte gospodarenja otpadom, uključujući sanaciju odlagališta otpada te izgradnju građevina za gospodarenje otpadom. Činjenica da iz samog naziva pojedinog Glavnog projekta nije izriekom navedena riječ „sanacija odlagališta“ ili „izgradnja građevine za gospodarenje otpadom“ ne dovodi u pitanje njihovu stvarnu svrhu niti njihovu usklađenost s propisanim kriterijem KK2. Sve reference odnose se na projekte iz područja gospodarenja otpadom, uključujući i referencu br. 6. (za koju je priloženo Izvješće Grada Pule) koja se odnosi na sastavni dio sustava za gospodarenje otpadom te je kao takvo u potpunosti sukladno predmetu nabave i zahtjevima dokumentacije o nabavi. Posebno se ističe da Glavni projekt II. etape - Odlagalište otpada „Kaštijun“ u Puli, izrađen u prosincu 2016. (TD 1704) obuhvaća i izgradnju građevina na ulazno izlaznoj zoni odlagališta otpada, a koje predstavljaju sastavni i nužni dio funkcionalne cjeline odlagališta, bez kojih odlagalište otpada ne može tehnički funkcionirati. Predmetni projekt je stoga po svojoj naravi i svrsi nedvojbeno projekt gradnje građevine za gospodarenje otpadom, sukladan kriteriju KK2. Nadalje, nastavlja naručitelj, projekti odlagališta otpada po svojoj prirodi predstavljaju funkcionalnu i tehnološku cjelinu, neovisno o faznosti njihove realizacije. Etapna realizacija projekta uobičajen je i standardan način izvođenja složenih infrastrukturnih i građevinskih zahvata te iako se tijekom trajanja projekta može mijenjati sadržaj realizacije po pojedinoj fazi, sama po sebi ne mijenja se osnovna namjena, karakter niti složenost projekta. Slijedom navedenog, smatra da nije bio dužan ulaziti u svaku pojedinu etapu projekta, ukoliko je iz cjelokupne dokumentacije jasno razvidno da se radi o zahvatima unutar sustava gospodarenja otpadom. Faznost projekta ne isključuje činjenicu da se radi o projektu gradnje građevine za gospodarenje otpadom ili sanacije odlagališta, niti umanjuje relevantnost takvog projekta kao reference.

Primjenom mjerodavnog prava na nesporno činjenično stanje Državna komisija je u žalbenom postupku utvrdila sljedeće.

Iz spisa proizlazi da žalitelj istom argumentacijom osporava projekte 2., 3., 4., 9., 13. i 14. iz Popisa projekata stručnjaka odabranog ponuditelja ističući da iz naziva projekta nije vidljivo da se radi o sanaciji odlagališta otpada i/ili gradnji građevine za gospodarenje otpadom. Naručitelj tvrdi da se svi navedeni projekti, koje žalitelj u žalbi navodi, odnose isključivo na glavne projekte za sanaciju i/ili glavne projekte za gradnju građevina gospodarenja otpadom te da činjenica da se to ne vidi iz samog naziva reference ne dovodi u pitanje njihovu stvarnu svrhu ni usklađenost s odredbama dokumentacije o nabavi. No, naručitelj te svoje tvrdnje ničim ne potkrijepljuje, a priznaje

da iz samog naziva projekta to ne proizlazi. Točno je da se svi sporni projekti odnose na područje gospodarenja otpadom, ali to i dalje ne znači da se odnose upravo na sanaciju odlagališta otpada i/ili na gradnju građevina za gospodarenje otpadom, budući da se glavni projektu mogu odnositi i na građevine druge namjene, a što naručitelj u konkretnom slučaju nije razjasnio.

Nadalje, žalitelj istom argumentacijom osporava i projekte 5., 6. i 10. iz Popisa projekata stručnjaka odabranog ponuditelja, ali ovdje dodatno ističući da pojam „etapa“ može obuhvatiti izgradnju nekih drugih građevina koje ne pripadaju u opseg sanacije odlagališta otpada i/ili gradnji građevine za gospodarenje otpadom. Žalitelj je u žalbeni spis priložio dokument koji se tiče konkretno projekta označenog rednim brojem 6. Glavni projekt II. Etape odlagališta otpada „Kaštijun“ u Puli iz kojeg je razvidno što žalitelj u žalbi navodi, a to je da je II. Etapa koja je predmet reference obuhvaćala gradnju građevine na ulazno izlaznoj zoni - platoa za pranje vozila, dva objekta porte, kolne vage, objekt za zaposlene, sabirni bazen za skupljanje sanitarnih otpadnih voda, kućice za smještaj opreme za pranje vozila, parkiralište za vozila, prometno manipulativne površine, krajobrazno uređenje ulazno izlazne zone. Naručitelj, s druge strane, u odgovoru na žalbu tvrdi da ovaj projekt obuhvaća izgradnju građevina na ulazno-izlaznoj zoni odlagališta otpada, a koje predstavljaju sastavni i nužni dio funkcionalne cjeline odlagališta, no za svoje tvrdnje ne dostavlja nikakav dokaz. Naručitelj također u odnosu na projekte rednih brojeva 5., 6. i 10. tvrdi da faznost projekta ne isključuje činjenicu da se ovdje radi o projektu gradnje građevine za gospodarenje otpadom i/ili sanacije odlagališta niti umanjuje relevantnost takvog projekta kao reference. Međutim, unatoč svojoj tvrdnji naručitelj je propustio dokazati da se u navedenim projektima usluga izrade glavnog projekta odnosi upravo na sanaciju odlagališta otpada i/ili na gradnju građevina za gospodarenje otpadom.

Kao i kod prethodnog navoda točno je da se svi sporni projekti odnose na područje gospodarenja otpadom, ali to i dalje ne znači da se etape navedene u referencama odnose upravo na sanaciju odlagališta otpada i/ili na gradnju građevina za gospodarenje otpadom, budući da se glavni projekti mogu odnositi i na građevine druge namjene, a što naručitelj u konkretnom slučaju nije razjasnio.

Slijedom navedenog, u žalbenom postupku je ocijenjeno da naručitelj u konkretnom slučaju nije dokazao na temelju kojih činjenica i okolnosti je Stručnjaku 1 odabranog ponuditelja po kriteriju KK2 dodijelio bodove za projekte koje žalitelj u žalbi ističe te je žalbeni navod ocijenjen osnovanim.

Žalitelj osporava broj bodova koje je odabrani ponuditelj ostvario na ime Stručnjaka 2, za koju poziciju je predložio Suzanu Markoci, po kriteriju KK5. Osporava četiri od 17 projekata navedenih u životopisu stručnjakinje i tvrdi da je umjesto deset bodova, na ime ovog kriterija odabrani ponuditelj trebao dobiti pet bodova.

Žalitelj navodi da je u dijelu dokumentacije o nabavi Kriteriji za odabir ponude u točki 2.6. naručitelj propisao da će na ime kriterija KK5 - Specifično iskustvo stručnjaka 2: Stručnjak za analizu građevnog otpada te za analizu lokacija oporabilišta i izradu protokola bodovati, kako slijedi:

„Broj projekata u kojima je S2 bio u svojstvu stručnjaka u izradi Glavnog građevinskog projekta za sanaciju odlagališta i/ili izradi Glavnog građevinskog projekta za gradnju građevina za gospodarenje otpadom. Maksimalni broj bodova koji ponuditelj može dobiti po ovom kriteriju je 10,00 (prilaže tablicu načina bodovanja). Dokazi potrebni za provjeru: U svrhu dokazivanja iskustva stručnjaka prema postavljenom kriteriju za odabir najpovoljnije ponude, ponuditelj prilaže životopis stručnjaka u kojima mora biti jasno navedeno specifično iskustvo koje se boduje s obzirom na kriterije te kontakt podatke za projekte koji se boduju pomoću kojih, u slučaju potrebe, naručitelj

može provjeriti iste.“. Žalitelj tumači da je naručitelj propisao da će dodjeljivati bodove za: - Glavne građevinske projekte za sanaciju odlagališta i/ili - Glavne građevinske projekte za gradnju građevina za gospodarenje otpadom.

Žalitelj dalje navodi da je odabrani je ponuditelj u ponudi dostavio životopis stručnjakinje 2 Suzane Markoci, u kojem je za kriterij KK5 naveden Popis 21 Glavnog građevinskog projekta na kojima je stručnjakinja sudjelovala u svojstvu stručnjaka u izradi glavnog građevinskog projekta. Prema propisanom kriteriju, smatra žalitelj, naručitelj je iz dostavljenog popisa glavnih građevinskih projekata trebao utvrditi radi li se o projektu za sanaciju odlagališta i/ili projektu za gradnju građevina za gospodarenje otpadom. Međutim, nastavlja žalitelj, za četiri projekta iz životopisa navedeno nije moguće utvrditi pa navodi:

- projekt 8) Glavni građevinski projekt za potrebe ishoda građevinske dozvole odlagališta neopasnog otpada „Duplja“ - Etapa 3, ožujak, 2018. (TD 23/18), naručitelja Grad Novi Vinodolski;

- projekt 9) Glavni građevinski projekt za potrebe ishoda građevinske dozvole odlagališta neopasnog otpada „Duplja“ - Etapa 4, ožujak, 2018. (TD 23/18-1), naručitelja Grad Novi Vinodolski;

- projekt 11) Glavni građevinski projekt Centar za gospodarenje otpadom „Bikarac“ - faza 3 - ploha 2 (odlagališni bazen), studeni 2019., naručitelja GH HOLDING d.o.o., Ljubljana;

- projekt 21) Glavni građevinski projekt - Rekonstrukcija odlagališta otpada Mraclinska Dubrava - 1. Etapa, lipanj 2018. (TD 18/08), naručitelja Grad Velika Gorica.

Iz naziva projekata nije vidljivo, tvrdi žalitelj, da se radi o sanaciji odlagališta otpada ili gradnji građevine za gospodarenje otpadom. Pojam „etapa“ ili „faza“ može obuhvatiti izgradnju objekta za zaposlene, ulazno-izlaznu zonu i sl. te naručitelj iz ovakvog opisa ne može utvrditi da se radi o glavnom projektu sanacije odlagališta otpada ili gradnji građevine za gospodarenje otpadom, a postoji i mogućnost da je odabrani ponuditelj naveo i projekte koji ne udovoljavaju postavljenim kriterijima, a naručitelj je pri pregledu i ocjeni ponuda navedeno propustio utvrditi.

Naručitelj u odgovoru na žalbu iznosi argumentaciju identičnu kao u prethodnom navodu. U bitnom, tvrdi da se sve reference koje žalitelj navodi u žalbi odnose isključivo na Glavne građevinske projekte za sanaciju odlagališta i/ili Glavne građevinske projekte za gradnju građevina za gospodarenje otpadom, sukladno kriteriju za odabir ponude KK5 te da je odabrani ponuditelj dostavljenim životopisom dokazao ispunjavanje uvjeta za broj bodova koje mu je dodijelio, dok žalitelj nije pružio nikakve konkretne dokaze kojima bi osporio valjanost pojedine reference ili nepravilnost bodovanja.

Primjenom mjerodavnog prava na nesporno činjenično stanje Državna komisija je u žalbenom postupku utvrdila sljedeće.

Iz spisa proizlazi da žalitelj istom argumentacijom osporava projekte 8., 9., 11. i 21. iz Popisa projekata stručnjakinje odabranog ponuditelja ističući da iz naziva projekta nije vidljivo da se radi o sanaciji odlagališta otpada i/ili gradnji građevine za gospodarenje otpadom te da pojam „etapa“ može obuhvatiti izgradnju nekih drugih građevina koje ne pripadaju u opseg sanacije odlagališta otpada i/ili gradnji građevine za gospodarenje otpadom. Naručitelj tvrdi da se svi navedeni projekti, koje žalitelj u žalbi navodi, odnose isključivo na glavne projekte za sanaciju i/ili glavne projekte za gradnju građevina gospodarenja otpadom te da činjenica da se to ne vidi iz samo naziva reference ne dovodi u pitanje njihovu stvarnu svrhu ni usklađenost s odredbama dokumentacije o nabavi. No, naručitelj te svoje tvrdnje ničim ne potkrijepljuje, a priznaje da iz samog naziva projekta to ne proizlazi. Naručitelj u odnosu na sve sporne projekte

također tvrdi da faznost projekta ne isključuje činjenicu da se ovdje radi o projektu gradnje građevine za gospodarenje otpadom i/ili sanacije odlagališta niti umanjuje relevantnost takvog projekta kao reference. Međutim, unatoč ovo tvrdnji, naručitelj je propustio dokazati da se usluga izrade glavnog projekta odnosi isključivo na sanaciju odlagališta otpada i/ili na gradnju građevina za gospodarenje otpadom.

Točno je da se svi sporni projekti odnose na područje gospodarenja otpadom, ali to i dalje ne znači da se odnose upravo na sanaciju odlagališta otpada i/ili na gradnju građevina za gospodarenje otpadom, budući da se glavni projekti mogu odnositi i na građevine druge namjene, a što naručitelj u konkretnom slučaju nije razjasnio.

Slijedom navedenog, u žalbenom postupku je ocijenjeno da naručitelj u konkretnom slučaju nije dokazao na temelju kojih činjenica i okolnosti je Stručnjakinji 2 odabranog ponuditelja po kriteriju KK5 dodijelio bodove za projekte koje žalitelj u žalbi ističe te je žalbeni navod ocijenjen osnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. stavka 1. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, nisu utvrđene osobito bitne povrede postupka.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016, a iz prethodno navedenih razloga poništava se Odluka o odabiru, kako je i odlučeno u točki 1. izreke ovog rješenja te se predmet vraća naručitelju na ponovno postupanje.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 1.500,00 eura, koji iznos se odnosi na trošak naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Za ocjenu osnovanosti predmetnog zahtjeva mjerodavno pravo čine odredbe članka 430.a te članka 431. stavka 2. i 3. ZJN 2016.

Kako je žalba osnovana, sukladno odredbi članka 431. stavak 3. ZJN 2016, osnovan je i žaliteljev zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.500,00 eura, koji opravdani trošak se sastoji od uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka pred Državnom komisijom. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki 2. izreke rješenja.

Naručitelj je sukladno odredbi članka 425. stavka 6. ZJN 2016 obavezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije, najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

ZAMJENICA PREDSJEDNICE

Danijela Antolković

